Трибуна вільного українського слова на вільній американській землі

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Адреса Редакції і Адміністрації: "Svoboda", 81-83 Grand St., Jersey City 3, N. J.
Телефон: HEnderson 4-0807, 4-0237
Тел. УНС: HEnderson 4-1916

РІК LXI Ч. 139. TWO SECTIONS (SECTION 1) JERSEY CITY and NEW YORK, СУБОТА, 27-го ЧЕРВНЯ (JUNE) 1953. ДЕСЯТЬ ЦЕНТІВ — TEN CENTS No. 139. VOL. LXI.

ПОМИЛКОВО ВИЯВЛЕНО ВІЙСЬКОВІ ТАЄМНИЦІ

Вашингтон. — [illegible]-за недбалости виявлено [illegible]ськові таємниці, опублікувавши зізнання високих військовиків на підкомісії видатків Палати Репрезентантів. До тих військових таємниць належать такі військові тайни: 1. Моторовий віз, що перевозить рушниці, які стріляють без відштовху, а також четверорурні протилітунські гарматки, які дуже цільно стріляють до літаків, що низько летять. 2. Плян для продовження дальности дії 280 мм гармати, яка досі стріляє на віддалі 20 миль атомовими, або звичайними стрільнами. Плян передбачував продовжити дальність цієї гармати на 50%. 3. „Надзвичайно легкі танки", які мали заступити 28-тонові танки. 4. Легкі ралярові апарати до вжитку на фронті, щоб перешкодити просякуванню ворога через бойові лінії, що часто роблять большевики на фронті. 5. Далекосяжні радарові апарати ІФФ, якими досі послуговувалося тільки літунство. 6. Переносні мости, які може везти танк, і які були б одночасно охороною для танкової залоги згори перед ворожими стрілами. 7. Паровий мотор, який безшумно порушує малі човни під час переправи через річки. Військові кола виявляють здивування, яким то чином це 1,667-сторінкове свідчення могло дістатися до публічного друку. На 11 сторінці цього свідчення видруковані слова генерала Лотона Коллінса про те, що „більше як 800 танків зужито в Корейській війні". Генерал майор Кеннет Д. Ніколс підкреслював потребу можливости покористуватися атомовою зброєю на фронті при допомозі гармат і керованих стрілен. Він казав, що „чи зможемо, чи не зможемо оборонити Европу числом своїх дивізій, то наша успішність в обороні залежить від того, чи ми зможемо покористуватися на фронті атомовою зброєю". Він сказав далі, що 280 мм гармата це „не останнє слово в тому, як користуватися атомовою зброєю на фронті, але ця гармата це перший і найкращий спосіб ужити атомову зброю на фронті". В користуванні атомовими керованими стрільнами, казав ген. Коллінс, велику ролю мало б відігравати літунство.

Предложення про підвищення поштових оплат

Вашингтон. — Генеральний директор пошти (постмастер), Артур Саммерфилд запропонував підвищення поштових оплат, що має принести річно більше, як 240,625,000 долярів. Підвищення це розгляне й ,припускально, затвердить Конгрес. Предложення підвишки торкається усіх родів поштової обслуги. Зокрема буде підвищена плата за звичайні листи, що належать до т. зв. першої кляси поштових обслуг. Отож пересилка однієї унції першої кляси буде підвищена на 1 цент і виноситиме 4 центи, а не 3, як це було досі. Місцеві ж листи будуть й далі ,оплачуватись лише по 3 центи. Також буде підвищена оплата пачок, що пересилаються першою клясою. Пересилки другої кляси будуть оплачуватись 2,5 центами замість дотеперішніх 1,8. Обраховано, що підвишки з пересилок першої кляси принесуть додаткових 150.000,000 долярів річно. Літунська пошта принесе 15,000,000, пересилки третьої кляси — 52,000,000 дол., книжки — 3,500,000 долярів й т. ін. Директор пошт виправдує предложення тяжким фінансовим положенням своєї інституції, що передбачає на черговий бюджетний рік недобору понад півбільйона долярів. Якщо навіть будуть схвалені усі його домагання, то й тоді департамент пошти матиме 74,375,000 долярів річного дефіциту.

Помер сенатор Вілліс Смит

Вашингтон. — В п'ятницю рано помер в одному з шпиталів на передмістях столиці сенатор Віллі Смит, демократ з Південної Каролайни. Він помер в 65 році життя на серцеву недугу, перший більший атак якої дістав минулої середи. Сенатор В. Смит був в останньому призначений ще американським представником в ЮНЕСКО, Виховній, Науковій і Культурній Раді Об'єднаних Націй.

Виявляються шляхи просякання комуністів в державний департамент

Вашингтон. — Колишній урядовець державного департаменту, Дж. Антоні Панок свідчив перед сенатською підкомісією внутрішньої безпеки, виявивши посилення просякнення в державний департамент підривних елементів після закінчення другої світової війни. Зокрема він вказав, як на приклад уможливлення совєтофільським чинникам увійти до департаменту при прилученні в році 1945 п'яти військових агенцій, що з них більшість, якщо не всі, притягали до себе особливу увагу совєтських шпигунів. Між цими агенціями були такі, як Уряд військової інформації, Уряд стратегічної служби, Ліквідаційна комісія армії й маринарки й ін. По перенесенні цих агенцій до державного департаменту, „департамент був залитий недосвідченим, невишколеним — й, що найгірше, неперевіреним персоналом". Боротьба з підозрілими особами в тих обставинах була безнадійна й на цьому тлі виростали пізніш найрізніші справи, як Гісса й под.

БІЛИЙ ДІМ ЗА ЗМІНИ В СКЛАДІ УРЯДОВЦІВ ЦИВІЛЬНОЇ СЛУЖБИ

Вашингтон. — Президент Айзенгавер видав виконавче розпорядження, яке позбавляє охорони праці 134,000 працівників цивільної служби. Уряд отримає можливість доконати великих змін в особовому складі серед урядовців, що загрожує в першу чергу демократам, які займають впливові становища. Таким чином перестає діяти охорона цих становищ, що була запевнена в 1947 році президентом Труманом. Як заявив голова комісії цивільної служби Филип Янг, багато осіб, під охороною розпорядження Трумана, змогли просуватись все вище і займають тепер впливові становища, до яких вони не управнені, бо не складали приписових іспитів. Зокрема це торкається 8,000 працівників, що з них, за словами Ф. Янга, 1,600 можуть втратити свої становища. З-поміж 134,000 позбавлених тепер забезпечення праці, більше як половина працює закордоном. Одначе, як на це звернув увагу Янг, велике число працівників належить до ветеранських об'єднань й підпадає особливим привілеям праці, — тож звільнення не буде їх торкатися. З огляду на загрозу урядовцям-демократам, нове розпорядження президента спіткається з критикою в Конгресі вже в найближчих засіданнях.

ЗАПРИСЯЖЕННЯ НОВОГО ДИРЕКТОРА МОБІЛІЗАЦІЇ

Президент Двайт Д. Айзенгавер (посередині) приглядається, як член Верховного Суду Геролд Г. Бертон (зправа) відбирає службову присягу від нового директора оборонної мобілізації, Артура С. Флемінга.

През. Айзенгавер підписав закон про дарунок 1,000,000 тонн пшениці Пакістанові

Вашингтон. — Президент Айзенгавер підписав закон про дарунок 1,000,000 тонн пшениці державі Пакістану, де тепер панує голод. Кілька годин пізніше перший корабель із цією пшеницею відплив до Пакістану. Президент подякував Конгресові, що так швидко ухвалив цей закон, кажучи, що „ми щасливі, що можемо поділитися плодами нашої землі" з голодуючим населенням країни, для якої маємо подив, бо вона старається перемогти всі труднощі, які стоять перед нею. „Ми горді, казав президент, що маємо таких приятелів у народі Пакістану, який вибрав демократичний спосіб життя". Найближчий корабель відплине також із Балтімору через тиждень.

Нові з'єднання американської авіяції призначені до Німеччини

Вашингтон. — Командування американської авіяції повідомило, що в найближчому часі має бути відправлене до Німеччини нове „крило" боєвих літаків і бомбардувальників, що має в своєму складі найновіші моделі турболітаків типу „Сейбер" Ф-86. Це є 50-те крило, що завершує тепер свій вишкіл в Ню Мексіко та складається з колишніх ескадриль Національної Гвардії з Ютаг, Вайомінг та Колорадо. З перенесом тих з'єднань до Німеччини, в Европі буде повних десять крил тактичного командування. Літаки того з'єднання перелетять до Европи своєю власною силою та будуть стаціоновані в американській зоні Німеччини й підпорядковані командуванню Атлантійського Пакту.

Бібліотекарі виступили проти очищування книгозбірень

Вашингтон. — Об'єднання американських бібліотек, що нараховує 21,000 членів, в порозумінні з Радою американських видавців книжок, видало заяву, під назвою — „Свобода читати", що в ній обороняє свободу обігу книжок і засуджує намагання обмежити цю свободу. Зокрема Об'єднання засуджує акцію очищування книгозбірень інформаційної служби державного департаменту від творів авторів-комуністів. Одночасно державний департамент сповістив, що, в наслідок його доручень, в підлеглих йому книгозбірнях було усунено з полиць, більше, як 300 окремих творів. Твори ці належать авторам з комуністичним світоглядом, при чому усунено по кілька творів кожного автора, так, що число таких авторів не пересягає двадцяти. Вкоротці вийде додаткове розпорядження державного департаменту, що припинить суперечку викликану дотеперішніми діями очищування книгозбірень.

Таємні переговори між представниками вуглекопів і сталеварників

Вашингтон. — Представник вуглекопів Джан Л. Люїс і голова профспілки сталеварників Дейвід Дж. Мек Доналд відбули таємну конференцію й вирішили її продовжувати в найближчому часі. Сталеварники належать до К.І.О., і існують поголоски, що вони можуть залишити К.І.О. та получитись з профспілкою вуглекопів, що не належить ані до А.Ф.Л. ані до К.І.О. В зв'язку з цією конференцією кружляють такі поголоски. 1. Мек Доналд хоче виступити з К.І.О., якої членом є його мільйонова профспілка. 2. Що К.І.О. стоїть перед повною ліквідацією, вона тепер нараховує 4,000,000 членів. 3. Що окремі профспілки з К.І.О. ведуть переговори про злиття з А.Ф.Л., хоч голова К.І.О Джан Ріфф це рішуче заперечує. 4. Що злиття А.Ф.Л. і К.І.О. буде полегшене, коли прийде до злиття вуглекопів і сталеварників. Розмови між Джяном Л. Люїсом і Мек Доналдом тривали дві години і велися в „приязній атмосфері". Вони обидва заявили, що не було „розмови про злиття обох профспілок", але гадають, що про це будуть говорити при найближчій стрічі.

Законодавчі тіла Нюйоркського стейту ухвалюють закон про боротьбу із злочинами в порті

Олбані, Н. Й. — Законодавчі тіла Нюйоркського стейту ухвалили шість законів, які мають боротися із злочинами в портах Ню Йорку. Один із тих законів дозволяє переносити справи портових злочинів із одного повітового суду до іншого, і його вже ухвалили стейтові Сенат і Палата Репрезентантів. Над іншими п'ятьма законами голосування відбудеться пізніше. Демократична меншість у стейтових законодавчих тілах поставила внесок, щоб стримати ухвалу цих протизлочинних законів на те, щоб профспілкові організації мали час подати проєкт їхнього закону про боротьбу із злочинами в портах. Представники профспілок, які належать до А.Ф.Л., заявилися проти цих законів, які ухвалюють у стейтовій столиці в Олбані, але тут вірять, що ці закони таки будуть ухвалені. Демократи заявляють, що республіканська більшість з поспіхом ухвалює ці закони, щоб відвернути увагу населення від такої справи, як підвишка комірного і від підвишки оплат за їзду підземкою, яка незабаром має настати.

ІДЕОЛОГІЧНИЙ ОРГАН КРЕМЛЯ ЗАПОВІДАЄ ДАЛЬШІ ЗМІНИ В СОВЄТСЬКІЙ НАЦІОНАЛЬНІЙ ПОЛІТИЦІ

Москва. — „Комуніст", ідеологічний орган Центрального Комітету комуністичної партії, надрукував в своєму останньому виданні статтю П. Федосєєва, яка може означати заповідження дальших змін в партійній лінії совєтської політики відносно національностей та закордонних культур. Федосєєв в своїй статті гостро виступає проти тих осіб, які „під прапором патріотизму скривають свій шовінізм і націоналізм" та заявляє, що „совєтський нарід не повинен відгороджувати себе від культур закордонних країн." Стаття Федосєєва, в оцінці закордонних спостерігачів, становить найважливішу зміну в партійній лінії після смерти Сталіна. Сам Федосєєв ще минулого грудня був попав в неласку після виступу проти нього іншого відомого совєтського теоретика, Суслова, який зв'язував Федосєєва з єритичними тоді господарськими теоріями Вознесенського. Теперішній виступ Федосєєва набирає в закордонній оцінці окремого значення головно після недавніх подій в Україні, де усунено з посту секретаря партії й справжнього намісника Кремля в Україні, Леоніда Мельнікова під закидом русифікації Західної України. Федосєєв тепер атакує тих, які йшли по лінії Сталіна та підносили на п'єдесталь геніяльности російський нарід, заперечуючи або легковажно ставлячись до будьяких вартостей та досягнень інших народів, та намагаючись „відгородити російський нарід від інших народів світу." Федосєєв, виступаючи теж проти недоцінювання культурної ролі російського народу та проти „низькопоклонства" перед чужими культурами, твердить рівночасно, що „совєтський патріотизм не полягає у відгороджуванні себе від культури чужих країн." Він закликає до боротьби проти „пережитків шовінізму й націоналізму, що стоїть на перешкоді затіснення дружби між народами." Федосєєв в дальшому виступає проти — „намагань деяких істориків прикрашувати реакційну політику царизму", не вияснюючи ближче, яку саме політику він має на думці.

Максим Рильський критикує...

Геррі Шворц, відомий співробітник Ню Йорк Таймсу та коментатор в совєтських справах, характеризує зміни в совєтській національній політиці прикладом з Максимом Рильським. Шворц довідується, що Рильський, якого вже багато разів критикували за „буржуазно-націоналістичні" ухили" в його віршах, тепер сам критикує. Виходить, що „Правда" надрукувала минулого тижня його довгу статтю, в якій він критикує російські переклади українських творів, а один день після того в центральному органі комуністичної партії в Україні появилась на першій сторінці його велика фотографія. Це в тому самому часі, як Мельнікова вичистили за „русифікацію" України. — Шворц вважає, що виступ Федосєєва проти велико-російського націоналізму й шовінізму, який досі був не тільки офіціяльною політикою, але й рятунком для багатьох осіб інших національностей, які рятували себе від закидів їхнього „буржуазного націоналізму" тим, що ставали першими великоросійськими шовіністами, означає дальшу перемогу Берії у внутрішній боротьбі за владу в Кремлі.

Американський коментатор про боротьбу в Кремлі

Останні повідомлення про внутрішньо-політичні зміни в Совєтському Союзі, зокрема вичищення Мельнікова за русифікацію України, подібні чистки в Балтійських країнах і теперішня стаття Федосєєва в „Комуністі" проти російського націоналістичного шовінізму ,виглядають інтересно в світлі тверджень американського коментатора д-ра Гола Гріффіна. Промовляючи минулого понеділка з радіостанції WOR в Ню Йорку, д-р Гріффін м. і. твердив: Сталіна убив Маленков, давши йому трутину. Він був з ним ще дві години, аж доки Сталін умер. Це було 22-го лютого, але трупа тримали ще 11 днів, а тимчасом велись торги за поділ влади. Маленков мусів погодитись на уступлення з посту генерального секретаря партії та на обмеження його влади в користь Берії. Маленков репрезентує російську політику, а Берія „політику національностей". Теперішні події в Україні, Грузії та Балтійських країнах свідчать про те, що у внутрішній боротьбі за владу в Кремлі перемагає Берія. Гріффін твердив, що свої інформації він дістає з „дипломатичних джерел", хоч, зрозуміла річ, не назвав їх точніше. Черговий коментар Гріффіна на тему „Цей тиждень в Росії" передаватиметься із згаданої радіостанції в найближчий понеділок, 29-го червня, о год. 10:15 ввечорі.

П-ні Места їде на Україну

Москва. — П-ні Пірлі Места, колишня американська амбасадорка в Люксембурзі, дістала в Москві дозвіл відвідати Україну, куди вона вже виїхала. Користаючи з того дозволу, п-ні Места вибралася на відвідини до Запоріжжя. Вона хоче оглянути головно Дніпрельстан, якому свого часу машино-будівельні заводи Места в Питсбурґу доставили важливі частини машин та устаткування. Побут п-ні Мести в Україні триватиме 5 днів.

Національно-китайські війська в Бурмі будуть евакуовані на Формозу

Банґконґ, Бурма. — Комісія чотирьох держав: Бурми, Національного Китаю, Сіяму й З'єдинених Держав Америки, опрацювала плян для евакуації з Бурми 12.000 національно-китайських вояків, які перейшли до Бурми з китайського суходолу після заняття його комуністами й від того часу були причиною багатьох міжнародніх інтервенцій. Перебуваючи на території Бурми, ті вояки не дали себе інтернувати, але були створили своєрідну державу в державі та продовжували свою боротьбу проти комуністів. Бурма побоювалась, що це може спровокувати комуно-китайську агресію й, не маючи сили самій розправитись з тими військами, багато разів видвигала ту справу на міжнародній арені, а в останньому навіть відмовилася приймати американську допомогу за те, що З'єдинені Держави підтримують національно-китайський уряд. Згідно з приготованим пляном, який має ще бути затверджений урядами чотирьох країн, ці вояки мали б бути евакуовані з Бурми на Формозу через Сіям.

В ЛОНДОНІ ЗАСУДИЛИ НА ПОВІШЕННЯ ВБИВНИКА СІМОХ ЖІНОК

Лондон. — Лондонський суд засудив на кару смерти на шибениці Джана Реджналда Крісті, який признався, що він впродовж останніх десяти років задусив або в інший спосіб вбив щонайменше сім жінок ,включно з своєю власною.

ЗДА ПРОДОВЖУЮТЬ ЗУСИЛЛЯ ДЛЯ ЗДОБУТТЯ КОРЕЙЦІВ ДЛЯ ПЕРЕМИР'Я

РОБЕРТСОН, ПІСЛЯ РОЗМОВ З ПРЕЗИДЕНТОМ РІ, ОЧІКУЄ ПОРОЗУМІННЯ; ПРЕЗИДЕНТ АЙЗЕНГАВЕР ЗАПРОШУЄ ПРЕЗ. РІ НА РОЗМОВИ НА „ВИСОКОМУ РІВНІ"

Сеул, Корея. — Уряд З'єдинених Держав Америки й особисто президент Двайт Айзенгавер докладають всіх зусиль, щоб добитись згоди Корейської Республіки на перемир'я у війні. Волтер С. Робертсон, асистент державного секретаря в далеко-східних справах, прибув до корейської столиці Сеул як особистий висланник президента Айзенгавера й державного секретаря Доллеса та доручив корейському президентові Сингманові Рі листа від президента Айзенгавера й опісля відбув з ним довшу розмову. Після цієї розмови, яка тривала три години, Робертсон заявив на пресовій конференції, що він вірить в можливість узгіднення теперішніх суперечностей та здобуття корейської згоди на перемир'я. Робертсон продовжуватиме наради з президентом Рі. Тимчасом у Вашингтоні повідомлено, що президент Айзенгавер мав вислати до президента Рі листа, пропонуючи йому наради на ще „вищому рівні", ніж вони відбуваються тепер, але поза територією Кореї. Ані в листі, ані в повідомленні не сказано на якому саме „вищому рівні" готов президент Айзенгавер говорити з президентом Рі, але в поінформованих колах вважають, що Айзенгавер готов вислати на розмови з Рі кожного свого представника, хоч не сказано, чи він готов особисто піти на такі наради. — Теж не визначено місця на такі евентуальні наради, але припускають, що це могла б бути Японія, або один із контрольованих Америкою островів на Пацифіку. Айзенгавер волів би, щоб ці розмови відбулися поза Кореєю, де останнє звільнення антикомуністичних північно-корейських полонених витворило — „майже революційний" стан. Крім того, президент Айзенгавер запросив минулого четверга на сніданок до Білого Дому старших сенаторів з обидвох партій та відбув з ними наради в корейській справі в дусі дво-партійної американської закордонної політики. Сенатори винесли з цих нарад враження, що уряд президента Айзенгавера не тільки сподіється на можливість підписання перемир'я в Кореї, але й рішений до такого перемир'я довести за згодою президента Рі й Південної Кореї, або й без тієї згоди.

Індія домагається надзвичайної сесії О.Н. в справі Кореї

Об'єднані Нації, Н. Й. — Індійський прем'єр Неру, що перебуває тепер в Каїро на нарадах з єгипетським президентом Наґібом, переслав голові Генеральної Асамблеї Об'єднаних Націй, канадійському міністрові закордонних справ Лестерові Пірсонові, каблеграму, прохаючи його скликати в „дуже скорому часі" надзвичайну сесію Генеральної Асамблеї для розгляду нового положення в Кореї. Рекомендацію Неру передав Лестер через постійного індійського представника в Об'єднаних Націях, Раджешвара Даяля, генеральному секретареві ОН, Даґові Гаммершілдові. Індійський прем'єр вважає ,що звільнення в Кореї 27,000 антикомуністичних північно-корейських полонених з наказу президента Рі створило „дуже серйозну ситуацію", яка ще досі не була вияснена та яка готова звести нанівець всі заходи в справі перемир'я. Тому Неру вважає, що тепер „назрів час" скликання спеціяльної сесії Генеральної Асамблеї ОН, яка цю справу розглянула б. В дипломатичних колах переважає опінія, щоб сесії Генеральної Асамблеї не скликати раніше, як після зустрічі президента Айзенгавера з прем'єрами Британії й Франції, яка має початися 8-го липня на Бермудах, але індійський представник висловив думку, що скликання сесії „не мусить" чекати на вислід конференції на Бермудах.

Четвертий рік війни в Кореї почався новим наступом червоних

Токіо. — Четвертий рік війни в Кореї почали комуністи новою сильною атакою на центрально-західній ділянці фронту. Понад 13,000 комуністичних військ, піддержані сильним артилерійським вогнем і танками, почали наступ на вдержувані південно-корейськими військами позиції, що охороняють традиційні шляхи наступу на Сеул. — Під першим ударом наступу південно-корейці були втратили деякий терен, але швидко перейшли до протинаступу та в більшості здобули знову втрачені позиції, завдаючи ворогові великих втрат. Бої продовжуються.

ІТАЛІЙСЬКИЙ ПРЕМ'ЄР ВІДНІС ПЕРШУ ПЕРЕМОГУ В НОВОМУ ПАРЛЯМЕНТІ

Рим. — Італійський прем'єр Альчіде де Гаспері відніс вчора першу й досить легку перемогу в новому парляменті ,добившись вибору його прихильників на президентів Сенату й Палати Депутатів. Президентом Сенату обрано Цезара Мерцаґона, який формально входить за незалежного, але є відомим прихильником уряду прем'єра де Гаспері й навіть сам був його членом ,виконуючи обов'язки міністра закордонної торгівлі в роках 1947 і 1948. В користь Мерцаґона голосували не тільки всі центрально-коаліційні партії, але й монархісти. Мерцаґон дістав 132 голоси ,а ліво-соціялістичний кандидат, Сальваторе Молє, дістав 79 голосів. Президентом Палати Депутатів обрано Джіованні Ґрончі, члена християнсько-демократичної партії прем'єра де Гаспері, що був президентом нижчої палати теж в попередньому парляменті. Він дістав 273 голоси, тоді ,коли на ліво-соціялістичного кандидата Фердінанда Тарґетті віддано 177 голосів. На порядку нового парляменту є тепер справа тимчасового бюджету, після ухвалення якого прем'єр де Гаспері внесе формальну резиґнацію свого уряду. Новий уряд він плянує створити тільки з християнських демократів та кількох фахівців.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J., on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$ 5.25	Six months	$ 5.25
На три місяці	$ 2.75	Three months	$2.75
В Джерзі Ситі і закордоном:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$12.00	One year	$12.00
На пів року	$ 6.50	Six months	$ 6.50
На три місяці	$ 3.50	Three months	$ 3.50

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає і не зобв'язується повертати незамовлені матеріяли.

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ЗВІТ ПРО КАТОРЖНУ ПРАЦЮ

В 1951 році, на нарадах Економічної й Соціяльної Ради в Чіле, обрано окрему комісію, завданням якої мало бути розслідити, чи і в яких країнах існує примусова праця. Розсліди мали вестись під фірмою Об'єднаних Націй та Міжнародних Робітничих Організацій, що їх осідок в Женеві. Головою знавців, що розсліджували цю проблему, став індійський дипломат, сер Рамаствамі Мудаліяр.

Створення цеї комісії повітав весь вільний і ліберальний світ. Тільки Кремль почав ставити їй колоди від самого початку її діяльности. Тепер появився звіт з праці цеї комісії, який має 621 сторінку. Комісія працювала 20 місяців і шукала тільки за фактами. Те, що вона знайшла, тепер подала до загального відома від імени Об'єднаних Націй.

Звіт цеї комісії спричинив всюди велике зацікавлення вислідом її праць. Зацікавлені в тому цілі країни і народи, а вже хіба найбільше ті, що впали і ще нині падають жертвами невільничої праці.

Отже комісія знавців ствердила в першу чергу те, що в Совєтському Союзі існує система примусової праці й то для таких цілей: для політичного насильства і для економічного визиску.

Прочитавши це, не один здивується, що аж треба було окремої міжнародної комісії та 20 місяців розслідів знавцями того, що є нині загально відоме. Але так просто ця справа не виглядає. Досі могла Москва щодо цього викручуватись і називати свої табори невільничої праці „таборами поправи", чи як там, але щойно тепер ця проблема об'єктивно і науково розроблена міжнародною комісією, вибраною Об'єднаними Націями та в порозумінні з Міжнародними Робітничими Організаціями. Вже те, що головою комісії призначено представника Індії, вказує наглядно, що тут ішло тільки про наскрізь об'єктивне розслідження самої проблеми примусової праці. До того розсліджувано не тільки Совєти, а десятки різних країн, щодо яких були зажалення, що в них практикується примус праці. Між іншим, розсліджувано також і З'єдинені Держави, бо Совєти їх обвинувачували, що в них існує примусова праця, зокрема на Півдні, яке то обвинувачення комісія по розсліді відкинула як безпідставне. Розсліджуючи закиди проти 24 країн, комісія поводилась так скрупульозно, що зазначила, що в деяких країнах, як от в Еспанії чи Болівії, є такі закони, що їх можна б евентуально застосувати до примусової праці. Вона не затаїла відносин в деяких частинах Африки, чи взагалі в колоніях. Говорячи про Польщу чи Мадярщину, вона відзначила тільки закони, що їх влада могла б застосовувати у випадках політичних провин, вживаючи каторжної праці як кари. Зате комісія ствердила, що невільничої праці для політичних цілей вживається поза Совєтським Союзом ще й в Болгарії, Чехословаччині та Румунії.

Оте дрібне розрізничкування вказує тільки на те, як сумлінно комісія поставилась до свого діла і як обережно поводилась, щоб не зробити найменшої помилки. В тому лежить і велика вага звіту комісії. Це дійсний правний документ. Хоч Кремль відмовився співпрацювати з комісією, вважаючи її працю очернюванням Совєтів, то ця поведінка його не врятувала і не врятує.

Генрі Кабот Ладж мол., голова американської делеґації до Об'єднаних Націй, назвав звіт цеї комісії „приголомшивим виявленням", яке перший раз в історії науково доказує, що система каторжної праці в Совєтах загрожує правам людини та наражує на небезпеку робітничу свободу всупереч постановам чартеру Об'єднаних Націй. „Голосні заклики комунізму, що взивають робітників вставати і поривати кайдани, тепер являються найбрутальнішим й найпоганішим лицемірством — як це наглядно виявилось тому кілька днів в Східній Німеччині, коли Червона Армія стріляла до робітників", заявив Ладж.

Отже є новий документ совєтських злочинів, досі небувалих в людській історії. Насувається одначе і тут питання: А що далі? Над тим повинні б подумати бодай ті, що зійдуться на Бермудських островах, щоб дійти до згоди з кремлівськими злочинцями.

ТРИ РОКИ ВІЙНИ В КОРЕЇ

Тому три роки писали ми таке:

Справа Кореї стала світовою проблемою, що більше: стала проблемою, яка може мати вирішальне значення для світової історії. Саме цій „забутій Богом і людьми" країні на самому кінчику великого азійського континенту призначено бути зачіпною точкою двох ворожих політично й ідеологічно світів. Та й не лише зачіпною точкою, але й першим пробним ударом цих двох потуг і пробою їхніх сил. Найтрагічніший цей удар для самого населення Кореї. У цій боротьбі двох ворожих світів ні одна сторона не звертає уваги на саму „підсунену кість незгоди", а полагоджується проблеми, що — може — зі самою цією кістю і не багато зв'язані. Бо кому ж у цій великій справі важна проблема самої корейської держави, чи її мешканців корейців?

Те саме можна б написати і сьогодні. Після трьох років затяжних боїв, які принесли багато знищення для корейського миролюбного народу і його країни, ситуація в Кореї така сама, як була перед трьома роками. Та сама демаркаційна лінія з розподілом Кореї на дві ворожі сторони і ця сама безнадійність, якої без дальшої боротьби, без війни, не буде можна усунути.

Ця справа нам цікава і близька ще й тому, бо ситуація Кореї може легко повторитись деінде, навіть і в — Україні.

Корея з її двадцять мільйоновим населенням це головно хліборобська країна; 60% населення займається управою ріллі. Головний продукт — риж. Країна ще до останніх років затримувала майже февдальний устрій, а 60% всього землеволодіння належало великим землевласникам, до яких знову ж Японія застосовувала експропріяційну політику. Риж є експортовим товаром, а для Кореї спроваджується дешеве манджурське просо. В країні велика нужда, а при цьому майже половина населення неграмотна. Навіть свойого банку не мали корейці, а державний банк до останньої війни був японський, як теж і грошова система японська.

Історія Кореї починається на багато більше, як два тисячі років до народження Христа. Вже в перших роках виказується небезпека від великої сусідньої китайської держави, а цій небезпеці сприяє ще розподіл Кореї на три, а то й більше окремих держав-ханств.

Від чотирнадцятого сторіччя починається нова історія об'єднаного корейського королівства під династією Лі із столицею в Сеулі. Ця династія утрималась до 1910 року, коли Корею окупувала Японія. В Кореї було кріпацтво, але в останніх роках самостійности, при допомозі християнських місій, підносилась культура. Окупація не сприяла культурному розвоєві. З початком 20-го сторіччя в Кореї були три головні політичні партії: одна з орієнтацією на Японію, друга на Китай, а третя видвигала клич: „Корея для корейців". Вислід цих політичних змагань довів до перемоги японської орієнтації (після перемоги Японії над Росією в 1905 р.), і японської окупації, з якої визволилась Корея в наслідок другої світової війни. Але й головне нещастя було теж наслідком другої світової війни. Поділ світу на дві ворожі політично і ідеологічно частини трагічно позначився на Кореї. Країну поділено між впливи двох ворогуючих потуг, СССР і ЗДА.

З'єдинені Держави Америки увійшли у війну в Кореї не за те, щоб встановити самостійність цієї старовинної держави, але для стримання комуністичної аґресії та оборони своєї сфери впливів. Правда не так ЗДА, як Об'єднані Нації, які патронують цій війні, повинні були перш усього кинути гасло за встановлення самостійної Кореї, бо це і є найбільше гасло нашого часу. Тільки самостійні і незалежні народи можуть зорганізувати справжній світовий мир.

Але так не сталось. Виходить тепер, що затяжна війна в Кореї, яка тривала повних три роки і потягнула за собою зо два мільйони людських втрат, велась за ніщо. Сьогодні, коли обі воюючі сторони вже тримають перо над актом замирення, ситуація в Кореї дослівно та сама, яка була три роки тому, себто в день 25 червня 1950 року, коли почалась там війна. Це може і зрозуміла річ для обох великодержав, які там змагались. Вони, а головно Америка, переконались, що навіть заняття всієї території Кореї, ще не розв'яже корейської проблеми. Небезпека ворожого аґресора існуватиме далі, бо лише повний розгром аґресора може цю небезпеку відхилити від Кореї й світу. Але як би ця війна в Кореї мала головним гаслом визволення корейського народу і відновлення його держави — то це не тільки розв'язувало б справу корейців, але було б одним із кроків до встановлення світового миру.

Говорилось навіть, що корейцям не залежить на цій самостійності, бо цей народ хоче лише хліба, чи радше рижу. Три воєнні роки вказують на велику волю цього великого історичного народу здобути волю і самостійність. Тому корейці так твердо стоять при своїх домаганнях соборности і державности та готові самі вести війну за ці ідеали, хоч і без вигляду на перемогу.

Живемо в іншому часі, як тоді, коли великий англійський поет Байрон віддавав своє життя за волю грецького народу. Сьогоднішній час не такий ідеалістичний і не такий романтичний. Але сьогоднішня постава корейського народу дає кожному до зрозуміння, що не можна полагоджувати світових проблем, що торкаються долі і території народів, без вислухання думки цих народів та їх згоди.

Світ хоче миру і для цього ідеалу можна дещо посвятити. Американський народ втратив в Кореї 25 тисяч убитих і мав півтори сотні тисяч ранених. Він теж має право на слово й тому його домагання миру є теж важливі. Але не менше важливі домагання корейського народу, який мав багато більше жертв, країна якого зазнала великого знищення тому, що доля хотіла, щоб на цьому терені помірялись дві світові потуги.

Ця трагічна з різних поглядів трирічна війна повинна навчити вільний світ тої правди, що не можна знищити сьогоднішнього світового аґресора, не б'ючи його таки на його власній території, і друге, що не можна думати про порядок і спокій в світі, коли не будуть здійснені домагання народів до самостійности. Якщо б цю правду вільний світ зрозумів, то це був би єдиний успіх з війни в Кореї.

Т.

Іван Кедрин

СТЕПАН ІВАНОВИЧ

І він і я — ніколи не любили ми „імені-отчества", вважаючи однозгідно, що це чужий українському духові звичай, принесений в Україну з Московщини. Проте, так якось вийшло, що ми взаємно кликали й титулували себе в листах отим „отчеством": д-р Степан Баран називав мене Іваном Івановичем, а я його — Степаном Івановичем. І може тому, що це ми робили навпіл поважно, навпіл жартівливо — воно наближувало, витворювало сердешнішу атмосферу. І в цьому „Степан Іванович" вміщалася людина: як щиро й безпосередньо говорено ту безпретенсійну титулятуру і як він її добряче сприймав, такою і була його особа, обчімхана з усіх штучно навішуваних йому компліментів, епітетів, прикмет і чеснот.

В українських часописах, що лиш появляються по цьому боці залізної завіси, напевно були вже довші чи коротші некрологи, у більшості великих скупчень українських громад відбулися та може ще будуть відбуватись окремі жалібні сходини. Бо помер голова Виконного Органу УНРади, отже один з найчільніших офіційних достойників на еміґрації. Звичайно, ані прочитати того всього не сила, ні тим паче вислухати сказаного, чи бодай познайомитись з його змістом. Але вже того досить, що ми читали й чули про д-ра Степана Барана тут, у Ню Йорку: Ставлять Покійного на п'єдесталь і так його обвішують різнобарвними квітами та зіллям, що зовсім затрачуються правдиві риски відомого обличчя, зовсім затрачується людина. Чи конче треба це робити з кожним покійником, і чи треба це робити тим завзятіше, чим вище він займав становище?! Кому на користь: історичній правді, чи нашій пошані до чільних постатей? Чому цінна людина мусить бути обов'язково позолочена і то такою грубою позоліткою, що за нею взагалі не видко живої людини, якою вона була, тільки кам'яний чи металевий мертвий пам'ятник, і то зладжений за трафаретним зразком, як оті намогильні хрести чи плити, що їх можна відрізнити тільки по написах! Адже позолітка ні трішки непотрібна, якщо людина дійсно була індивідуальністю та залишила тривкий пам'ятник у своїх ділах: тоді можна і треба представляти її з усіми її добрими, але й кепськими рисками, бо тільки тоді покажеться цілою людиною. І найгрубше наверствування золотої фарби нічого не поможе, коли мова про якусь мірноту, що кон'юнктурно дісталась на офіційні шпилі. Ні, відкиньмо звичай підходити до чільних постатей українського життя, якщо вони тільки замкнули очі, обов'язково тільки з кадильницею, бо це так само непристойно, як непристойно обкидувати їх лайкою і болотом за їхнього життя.

Д-р Степан Баран був безумовно непересічною надзвичайно цікавою, позитивною, творчою і активною людиною-громадянином. І тому йому зовсім не треба дочеплювати тих прикмет, що їх не мав, бо недобра прислуга людині, яку шануємо, коли характеризуємо її неправильно і кажемо дивитися на неї тим, що її не знали, крізь невірні окуляри. Чув я напр. цілий виклад про те, що д-р Степан Баран був „державним мужем" і то зразкового типу. Одначе д-р Степан Баран був усім, тільки не типом „державного мужа", як люди собі звичайно такого „мужа" уявляють: людину з криці, твердого й рішучого, то борця, що йде навпростець, чи, як хитрого дипломата. Адже ж Степан Баран був людиною страшенно м'якої вдачі, страшенно слабовільний і страшенно делікатний! Це ніщо, що він був відважний політик, з-ґрунту чесний, розумний, муравлино роботящий і тілом-душею відданий рідній справі. При цих прикметах він був настільки слабий, що не вмів упорядкувати собі своїх найближчих справ, через те й заломлювався, через оту свою м'якість і слабість не мав теж того впливу на оточення, щоби бути лідером — партії, групи, руху. Безумовно один із найбільш заслужених та найцікавіших західно-українських адвокатів-політиків. Але ж Евген Олесницький, Кость Левицький, Евген Петрушевич, Володимир Охримович, Дмитро Левицький, Володимир Старосольський, Володимир Бачинський, Іван Макух, Лев Ганкевич і ще багато інших — мали прикмети лідерів, Степан Баран їх не мав. Це не перечить, що може залишив по собі багатшу і тривкішу спадщину ділом і пером — що було ділом, — аніж названі його співтовариші за професією та жертвенністю українській справі.

***

Очевидно: Степан Баран був адвокатом і політиком і добрим знавцем земельних справ і чільним церковним діячем і громадським організатором. Але це все тільки, так мовити, його „побічні заняття". Він був передусім журналістом. І підносити його під небеса за всю тамту, хоч би дійсно славну і заслужену працю, а промовчувати його, як журналіста, це значить викривлювати його характеристику. Було багато адвокатів, що займались журналістикою, чемало з-поміж них сиділо на редакторських кріслах, але їхня журналістика була здебільша побічною працею. У Степана Барана була вона на першому місці тому, що своєю вдачею він був журналіст. У цьому він подібний до таких адвокатів-журналістів, як покійні д-р Л. Цегельський чи д-р О. Назарук. І д-р Ст. Баран написав тисячі статтей не тому, що дякуючи своїй великій ерудиції цікавився прерізними ділянками життя власного й чужих народів, — але тому, що як освічений журналіст цікавився найрізнороднішими справами і мусів про них писати, як мусить це робити журналіст із душі і поклкикання.

І в журналістичній братії, в отій специфічній атмосфері політики й громадських справ поруч із безжурною богемою — почував себе найкраще. Коли приїздив до Львова і обов'язково найшвидше відвідував Редакцію львівського „Діла", то д-р Іван Німчук вітав його окликом: „Слава Богу, прийшов Баран! Давайте статтю, або сідайте і пишіть!" „Степан Іванович, — докидав автор цих рядків, — не оповідайте нам ані про Варшаву ані Тернопіль, бо ми нецікаві, — а давайте скрипт!" „А чого вам треба?" — запитував просто Степан Баран, лице його сяяло вдоволенням і він, стискаючи праву руку в п'ястук, швиденько потирав нею об долоню лівої руки — знак його найкращого настрою. Ми вибірали йому „тему", а він сідав і за годину-півтори була стаття, написана ручно, почерком, що проймав жахом кожного смертника, але був знаменито відомий і наче „каліграфія" читкий всім західно-українським редакторам і друкарським складачам.

***

Степан Баран був таким у журналістиці, як у житті. Найрізнородніші теми. Проте його статті не відзначилися блискучим публіцистичним стилем із багатством висловів, зворотів і образів, так само, як ніколи не був він блискучим, запальним промовцем. Зате його статті були завжди багаті змістом; статті людини, яка знала предмет і знала, що про нього сказати. Найчастіше — інформаційні, повні дат, фактів, прізвищ, з короткою синтезою. Полемічні, інколи гострі, сміливі, безпосередні, з річевою і логічною арґументацією. Принагідно — патріотичні (з приводу всіляких роковин), завжди з пригадкою історичних фактів і підкресленням політичної доцільности. Ніколи в ніяких випадках не було пустих фраз, напушеності, розрахунку на популярність, ніколи не було теоретизування у відірванні від дійсности. І таким він був у житті, ніколи не був актором і завжди був собою — безпретенсійною людиною, що ненавиділа пози і блеф. Щоб його любили і шанували ті, що його знали і близько з ним стрічалися та співпрацювали, головно українські журналісти, і щоб вони з найбільшим смутком згадували його та передавали пам'ять про нього майбутньому поколінню, для цього не треба, щоби він був іншим, як був насправді. Нам він добрий, яким був: як колишній адвокат, колишній посол, голова таких то організацій і установ включно з головою Виконного Органу, — але навіть просто як — Степан Іванович.

О. Сип

ПОЕЗІЯ І ПРОЗА

Хоч у світовій літературі ми не фігуруємо як нація поетів — проте ми народ суто поетичний.

Шевченко писав про Україну: „...Обідрана сиротою понад Дніпром плаче..." — проте ми такою не хочемо її бачити.

Франко писав про наш народ: „...Мов паралітик той на роздоріжжі, людським призирством наче струпом вкритий..." — проте ми цілком інакше свій народ уявляємо.

На концертах, річницях, святах і академіях Україна — прегарна молода жінка, вся у квітах, стрічках, багатому намисті. Бо така Україна — цікава поезія, а стара жебрачка (паралітик) — нецікава проза.

Від виснаження і недожививлювання на скитальщині передчасно посходили в могилу світочі української літератури, поезії. Здавалось би, поетичний народ до такого ніколи не допустить. Проте допустив. Він пішов на їхні похорони, слухав промов, читав некрологи по них. Бо похорони, промови, некрологи — поезія, а допомога живим — проза.

На тій же скитальщині, від такої ж нужди, помер наш славний генерал. Ніхто не заопікувався ним на старості літ, зате тепер поставимо йому величній пам'ятник. Бо пам'ятник (посвячення!) — поезія, а допомога живому генералові — проза.

На вільній землі Вашингтона помер великий актор-режисер. На посмертній виставі його театру („дохід — на пам'ятник") заля тріщала від переповнення. Але, за життя його, залі світили не раз пусткою! Бо пам'ятник мертвому — поезія, а праця й життя живого — проза.

В наші дні вшановуємо пам'ять замучених штучним большевицьким голодом мільйонів українців. Їхня смерть від штучного голоду нині вже тільки політична зброя для нас („мертві бо голоду не знають"), але — скажім собі правду: чи в наслідок своєї байдужости, ми не замучуємо штучним голодом двадцять тисяч наших воєнних інвалідів, вдів, сиріт, немічних письменників і громадських діячів, хворих студентів і тому подібних, що не попали до таких молоком і медом текучих країн, як ми?.. Чи товщ, який ми викидаємо на сміття (щоб не затовщити свого поетичного серця!), каже, що ми кість від кості й кров від крови, їхні брати й сестри?.. Чи наші громади, в яких дотепер ще нема комітету „Мати й дитина", допомогового пункту ЗУАДК-у (чи як їх звати), — кажуть, що там живуть українські матері й батьки?.. Чи великою нашою громадою („по нитці") ми не можемо створити резерви, що запевнили б життя найбільш покривдженим з-посеред нас?..

Якщо ми зрілий народ, ми мусимо повернутись лицем до прози буднів. Бо тільки вона родить справжню поезію буття, за якою ми безуспішно ганяємось.

Тоня Горохович

„ПУСТИ МЕНЕ, МАМО, ДО ТАБОРУ"

Це слова з пісні про табір. Пісня ця повстала ще тоді, коли мрією кожної юначки, юнака (не згадуючи про новацтво), було поїхати на пластовий табір. Тоді, впродовж довгого шкільного року, так терпеливо щадилося гроші, а своєю поведінкою „зароблялося" у батьків дозвіл на виїзд у табір. Словами пісні пластунка розказувала мамі про красу таборового життя, переконувала про користі, що дає їй табір.

І ті, які улаштовували табори, та й ті, що в них перебували, знають найкраще чим є для пластунів таборування. А пластові виховники твердять, що те, що осягається у вихованні на 2-3-тижневому таборі, часто перевищує осяги, що їх мається із заняття із дітворою та молоддю в домівці впродовж цілого року.

Але для людей, що не втаємничені в нюанси таборового життя, що їм не довелося пережити таборових днів, також і для тих пластунів та пластунок, які не рвуться до таборів, це твердження виховників може й не є зрозумілим. Саме оцією своєю гутіркою я старатимусь виявити, зокрема батькам нашої молоді, тайни успіху таборів у вихованні.

Для багатьох громадян та тієї пластової молоді, яка не мала щастя відбути справжнього пластового табору, часто може здаватися, що табір — це ніякий відпочинок по інтенсивній науці впродовж року. Здається їм, що найкращою формою відпочинку буде повна бездіяльність та байдикування. А табір — це обов'язки від ранку до вечора! Багато батьків вагається чи післати дітей до табору тому, що хотіли б мати їх при собі для товариства тоді, коли самі не працюють, або для помочі, коли самі заняті. Щораз більше здержує батьків від висилання молоді до табору те, що табір вимагає теж додаткових видатків, а перебування в таборі потягає за собою подвійну „втрату" — видаток і втрачені гроші із можливого заробітку. Охота мати свої гроші стає нераз більшою, як притаманне молоді бажання пригод серед природи. На жаль, це явище стається щораз частішим і тому приходиться робити заходи для протиділання йому. Молодь, для правильного свого фізичного та духового розвою, повинна мати нормальні, притаманні молоді обставини, зацікавлення, емоції та заняття. А скільки тепер у нашому довкіллі молоді з моральними та здоровними дефектами? Американські лікарі щораз частіше пишуть про поширення нервових недуг серед дітвори та молоді. А інші лиха?! Про них не доводиться згадувати. А щоб наша молодь була відпорна на злі зовнішні впливи та небезпеки, їй треба защіпити здорові ідеї, розвинути етичні почування та дати основи для доброго характеру.

Наша молодь, що перебуває цілий рік у місті, сповняючи впродовж року аж надто може великі нераз обов'язки, зв'язані з її наукою у двох школах, з відбуванням усіх інших побічних лекцій музики, танку, збірок зв'язаних із підготовою імпрез тощо, у доброму виховному пластовому таборі знайде найкращий відпочинок. Повна бездіяльність — це відпочинок добрий для старших. Але дітвора та молодь мучаться бездіяльністю та байдикуванням. Молодь і дітвора хочуть бути життєрадісними і бадьорими, а найбагатшим джерелом цього всього бувають природа, рух, відчування постійного досконалення себе. Радісні почування родяться на тлі ідеї добра, краси, правди, тобто тих всіх моральних вартостей, що поривають молодь і які є в основі виховання у Пласті.

Можна сказати, що всі ці моменти знаходить молодь повністю у таборовому житті. Табір — це справді втеча у природу, це нагода пізнати її та полюбити усіми силами людської істоти. А пізнання природи — це таке невичерпне джерело найшляхетніших почувань і найгарніших думок. Подив для Всевишнього, відчуття краси і порядку, гармонії барв і тонів, відчуття шовкового дотику вітру, п'янкого запаху квітів, обсервування доцільности та причиновости у світі — все це переживають і помічають таборовики підсвідомо, будучи в природі. Найкращий апетит і найтвердіший сон у таборі — це наслідок інтенсивної праці тіла і духа, розуму та серця.

Програма таборового дня виповнена заняттями, які дають молоді нагоду стати якнайбільше життєрадісними. А попри виховання індивідуальних прикмет табір — це є школа найкращого громадського виховання, найтривкішої дружби, згідливости та вміння співжиття у гурті. Після достатньої кількости годин на сон, раннє вставання на свисток з піснею на руханку, миття у зимній воді, зустріч з природою — чи ж може бути кращий лік на вичерпання організму, на змучені анормально підвищеним пульсом життя в місті нерви!? Хоч би був хтось з природи песимістом, у таборі мусиш бути життєрадісним, бо все є таким у твоєму довкіллі. Молитва, що нею зачинається та кінчиться таборовий день!.. Коли можна глибше і безпосередніше вчуватися у слова та мелодію молитви як не у круві таборової спільноти серед приязної атмосфери на лоні природи. Рано в наказі подається оцінка поведінки таборовиків в попередньому дні. Чи відчували Ви колинебудь той заливаючий Ваше серце теплий струмінь радости, якщо потрапили Ви дати доказ своєї пластової постави? Або, навпаки, — як зимно і повільніше билося Ваше серце тоді, коли Ви сталися причиною догани за невластиву форму поведінки?

А потім день проходить на слуханні розповідей про найкращих людей, про героїв, про їх вчинки, про бувальщину і „небувальщину", ходите в мандрівки, працюєте для удогіднення свого життя в таборі. А все робите самі, щоб пізнати й доцінити кожну практичну вмілість в житті серед природи у спільноті, щоб розвинути зарадність, видержливість і здібність співжити в гурті — ці такі притаманні справжнім пластунам прикмети. Життя в таборі не має бути вигідне, комфортове. Воно має бути примітивним, але над удосконаленням його мають попрацювати самі таборовики. Тоді воно не нудне, а навпаки!

А прийде вечір при ватрі..! І тоді з таємної темені ночі, з нерозгаданого блиску вогню вичаровуються образи далекої України, її найкращих синів та дочок, її минулого і сучасного, а спільне переживання одних і тих самих моментів збуджує однакові пориви, родить силу, прагнення юні, найкращі, повні ідеалізму. А часом ватра є весела. Тоді хочеться сміятись і радість життя переливається крізь вінця молодої істоти. Це все у такому таборі, де діє дух спільноти, бажання морального поступу, де є змагання за вияви своїх найкращих прикмет характеру. Але, коли того ще нема, бувають конфлікти. Бувають і сумні дні. Та по них все приходять моменти перемоги зла.

Та чи можна описати в короткій гутірці всі події і всі тайни таборового життя?! Це не дасться! Можна тільки згадати дещо для ілюстрації.

У нашому вишкільному таборі було 52 пластунки. Усі, як одна, добірні виглядом, бо ж кожний осередок хотів себе зарепрезентувати якнайкраще. Та саме це бажання репрезентувати себе якнайкраще перешкоджувало пластункам почуватися спільнотою з моментом приїзду на табір. Були амбіції та прояви нетовариськости. Тоді пішли в рух таборові засоби — „таємничі" листи до шатер, заповідження гри на час цілого таборування у формі змагання за найкращу пластову поставу гуртків. Зачалися невидимі і непроголошені й нереклямовані, непомітні змагання. А що вони були, от хоч би такий факт. Вернулися з форсового маршу, що за-

(Закінчення на стор. 3.)

СУСПІЛЬНА СЛУЖБА

(5)

Спеціяльні напрямні Суспільної Служби:

Приглядаючись розвоєві Суспільної Служби у світі, і різницям цієї ділянки суспільної праці в різних державах і середовищах, можна завважити означені напрямні й дії, розвою Суспільної Служби, які постараємось схарактеризувати:

1. Це поширення допомогової служби з льокальних національних баз, на міжнародну площину, з уваги на зростаючу взаїмну залежність народів.

2. Це поворот таких загроз, як війна, депресія, інфляція.

3. Зріст демократії і разом з тим зріст пошани для людської особовости, гідности і прав людини.

Як розвивається Суспільна Служба разом із розвоєм демократії, вказує звіт Індії в Об'єднаних Націях. В Індіях у 19 сторіччі не було й думки про Суспільну працю. Щойно в тридцятих роках нашого сторіччя встановлено там в різних провінціях народну владу і під нею стала зростати і суспільна праця. Так соціяльне законодавство і розвій суспільної праці у всіх країнах був наслідком закріплення демократії. Але демократія — це не лише наслідок політичного життя. Вона проникає всі ділянки життя, теж у шкільництво, а теж у соціяльну працю і Суспільну Службу.

4. Поширення економічного розвою та й збільшення засобів, якими можна вести допомогову службу.

Історія показує, що індустріялізація дає змогу розвинутись суспільній праці, яка вимагає великих коштів. Тоді вона має два різні райони: великого позему економічного розвою і відсталі. Суспільний працівник тепер зобов'язаний у своїй діяльності керуватись добром цілого суспільства а не лише нести допомогу там, де її в момент найбільше потрібно. Треба плянування суспільної політики.

5. Постійний ріст науки, технічних знань і організаційних засобів.

Найбільший розвій виказують у нашому сторіччі технічні науки і цей технічний розвій сприяє теж розвоєві суспільної праці. Треба загально сказати, що і суспільна праця і Суспільна Служба можуть дійти до вищого розвою тоді, якщо розвиваються краще демократичні установи й інституції, зростає економічне життя, поширюється шкільництво, підноситься технічне знання і збільшуються організаційні засоби.

Зміни в суспільній праці за останніх 50 років.

З уваги на поступ і розвій різних ділянок життя, які впливають на Суспільну Службу, зайшли за останніх 50 років зміни: 1. матеріяльні у самій природі суспільно-допомогової служби, 2. важливі зміни у підставових мотивах, які роблять можливою Суспільну Службу, 3. зміни адміністративних п і д п р иємств, під якими ведеться суспільну працю. Ці всі рухи не є відірвані й ідуть в парі зі собою, чи то спричинюючи один одного.

Найбільша зміна завважується у самій природі суспільної праці. П'ятдесять років тому суспільну працю вели лише добровольці і не було вишколених фахових суспільних працівників. Та й усю акцію велось у малому обсягу, в місцевості, чи окрузі, а не в загально-краєвому обсязі, чи то у міжнародному. Сьогодні це все вже змінилось, хоч — треба сказати, що в менше розвинених країнах суспільна праця є на тій висоті, на якій була тому 50 років у розвинених країнах. Звіт одної з таких країн (Еквадору) до Об'єднаних націй так і говорить, що суспільна праця в цій країні — це суспільна опіка над дітьми і родинами та й над іншими господарсько залежними групами з наміром знайти розв'язку їхніх проблем і допомогти їм увійти в нормальні обставини суспільного життя. Теж і друга малорозвинена країна Перу вважає суспільну працю допомогою для невключених у суспільство одиниць і родин з наміром включити їх в нормальні обставини життя.

Інакше звучать звіти Канади, Нової Зеландії, Індій, чи Африканської Юнії. Тут вже зазначуються загальні впливи, а канадійський звіт говорить ясно, що завданням суспільної праці є лікувати і запобігати соціяльному лихові відносно осіб, груп і суспільств. Це запобігання підкреслюють звіти різних країн, а що більше говориться часто теж про конструктивне магання до успільного співжиття і добробуту, як про ціль суспільної праці. Це відзначено у звітах Канади, Франції, Англії і країн російської гемісфери. Суспільна праця в Польщі змагає до створення системи загальної служби, яка дасть забезпечення для громадян підставових умов життя і допоможе розвинутись їх добробутові й дасть забезпечення у випадках, у хворобі, і смерті.

Французький звіт говорить, що Суспільна Служба охоплює не лише вишколених фахових суспільних працівників, але теж великі круги публічної і приватної діяльности. Вона дає опіку над здоров'ям і соціяльну допомогу для населення. Навчає населення створити здорове фізично і психічно суспільство і йти до поступу.

Матеріяльна й моральна допомога для осіб господарсько менше упривілейованих, регабілітація імігрантів, як теж осіб фізично і морально неповновартісних, криміналістів і інших.

(Продовження буде).

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

Дітройт, Міш.

Кредитова Спілка Самопоміч на новому етапі розвитку

Ми вже в одному з попередніх дописів подали про перші заг. збори нашої нової установи типу Кредіт-Юнієн, Кредитової Спілки Самопоміч. Хоч не існує вона ще навіть і рік, зуміла вже розвинути жваву, як на наші відносини, банкову діяльність і допомогти не одній українській родині в тимчасовій потребі. Вистачить згадати, що стан вкладок в цю хвилину перейшов вже 35,000 дол., а стан уділених позичок — 24,000 дол.

Кредитова Спілка має чартер і належить до Мішіґенської Ліґи Кредитових Юній. Представник Ліґи м-р Сторбек перевів недавно контролю всіх дотеперішніх операцій Спілки, ствердив їх цілковиту правильність і висказав проводові признання. Він теж висказав думку, що праця Спілки розгортається добрим темпом і що дотеперішні осяги ворожать гарну майбутність.

Кредитова Спілка спромоглась тепер на новий поважний крок: для вигоди своїх теперішніх і майбутніх членів винаняла вона в догідному місці при центральній вулиці Дітройту — Схід Джозеф Кампав приміщення для власного бюра. Впроваджується теж від тепер щоденне урядування від год. 6-8 вечір (включно зі суботою). Тільки в Дітройті — Захід відділ Спілки залишиться ще в домівці Мішіґ. Ліґи 6690 Мішіґенстріт і урядування буде і далі тільки двічі в тиждень (п'ятниця 6-8 веч. і субота 1-3 поп.). Нова власна домівка при 10338 Дж. Кампав міститься побіч міської бібліотеки Гемтремку і в додатку на розі важної вулиці Кефер.

Спілка почала теж видавати друком інформаційні брошури в серії „Як обслуговує своїх членів Кред. Спілка Самопоміч Дітройт" і як перший випуск появилась брошурка п. н. Помагає придбати авто. На днях піде до друку черговий випуск про різні роди кредитів. Це як і бюлетень „Наш Контакт" видає Інформаційна Комісія Спілки.

В. Нест-вич

Із праці 24-го Відділу ОДВУ

В час війни відділ був припинив свою діяльність. Проминуло кілька літ стагнації й аж після хуртовини можливим стало відновлення відділу. Хоч жили ще давні члени, однак затратили вони вже охоту до активної діяльности, а деякі з них ставили й перешкоди.

Першою особою, що пробувала поновно відновити відділ ОДВУ у Дітройт, був п. інж. С. Куропась, що нав'язав контакт із бувшим передовим членом організації п. В. Дідиком, який виявив охоту, одначе реальним чином не проявив її. Щойно з приїздом до Дітройту пп. д-ра О. Коропея та д-ра Д. Квятковського пороблено перші основи відновити відділ. В той час, а саме 15 квітня 1951 р. в Дітройт-Захід заходом 4-го відділу ОДВУ відбулося громадське віче, на яке приїхали представники ЦУ ОДВУ: Я. Гайвас, М. Біґун і д-р М. Михайлів. Створено тоді ініціятивну групу в складі: М. Семеґен, інж. В. Маріяш, С. Левкут та К. Михальчук, яка мала полагодити всякі формальності й скликати загальні збори 24-го відділу ОДВУ. Такі збори відбулися 10 червня 1951 р., де вибрано нову управу відділу й приступлено до праці. До кінця року відбуто 6 засідань управи, 6 членських місячних сходин та заслухано двох рефератів д-ра Д. Квятковського й п. П. Котовського. Стан членів виносив 30 осіб.

На чергових загальних зборах, що відбулися в місяці січні 1953 р. вибрано нову управу в складі: М. Семеґен — голова, А. Червак — м. голова, П. Залуга — рек. секретар., І. Кальниченко — фін. секр., М. Дякун — скарбник, В. Семеґен, С. Заяць і А. Колодько — контрольори.

Із звітів голови й секретаря видно було, що в минулому році відбуто 9 місячних сходин, 3 засідання управи, влаштовано 1 пікнік і 3 бінґа. Представники відділу взяли участь у 4 засіданнях Окружної Управи ОДВУ. Члени управи брали участь у підготовці до прийняття гостя з Европи п. інж. О. Бойдуника, члена ПУН.

Згідно з звідомленням фін. секр. і скарбника прибутків у 1952 р. було $ 976.49 і видатків $ 708.63, сальдо каси на день заг. зборів $ 267.86. Організаційний референт старався виконувати по своїй змозі взяті на себе обов'язки. Помагав у підготовці всяких імпрез організованих відділом.

На ланці культ.-освітньої референтури слід зазначити, що п. І. Семеґен виголосив короткі доповіді на членських сходинах, а саме про поетку-революціонерку Олену Телігу в місяці лютому, про Тараса Шевченка в березні та про Листопадовий Зрив у листопаді.

Зв'язковий одноцентового фонду УВФ п. В. Семеґен почав свою працю в половині року й до кінця того року зібрано й переслано до ЦУ ОДВУ на цю ціль $ 74.67.

Рішено пожвавити діяльність відділу в цьому році та повести кампанію за новими членами.

П. Семеґен, секретар

Маямі, Фла.

Свято Матері — поклін жінкам героїням!

Маямський Відділ ч. 17 СУА відзначив День Матері в дні 10 травня, під гаслом: Поклін жінкам-героїням!

Молодий Відділ СУА намагається об'єднати і організувати в Маямі всіх жінок-українок, а найголовніще молодь, яка цілком розпорошується: губить своє національне обличчя. Тому Відділ поставив собі за завдання заопікуватись нашими дітьми. Перший показ організованого виступу молодечої громадки відбувся в „День Матері".

Свято розпочали молитвою, яку провів о. Смоль, який приїхав при кінці квітня, щоб духово заопікуватись греко-католицькою парафією. По молитві відбулася буфет-вечеря, дуже смачно приготована членкинями Відділу: п. п. Вишневська, Рій, Зеп, Задойко, Магала, Наконечна, Ждан, Зибликевич, Венгльовська, і ін., за що їм сердечне спасибі від громади. Після вечері відбулася урочиста частина, яку відкрила предсідниця Відділу, пані Маїк. В своєму вступному слові привітала присутніх зі „Святом Матері" і коротко згадала про ролю жінки, як матері і громадянки. Теж поінформувала присутніх про працю Відділу за останній рік і закликала вступати до Відділу тих жінок, що ще не належать. До Відділу СУА в Маямі належить понад 30 жінок.

З привітаннями з нагоди „Дня Матері" виступили: о. Смоль, п. Мимрик (від Клюбу), п. Венгльовський від У. Н. Союзу, п. Маїк від УКК.

З рефератом на тему „День Матері", день жінки-героїні" — виступила п. Подубинська.

В сьому рефераті п. Подубинська висвітлила тяжкий героїчний історичний шлях українки, більш докладно спинилась на сучасному періоді, спеціяльно на тяжких часах під комуністично-російським ярмом і на еміграції. Згадала жінок-героїнь, які віддали своє життя Україні. Зокрема звернула увагу на ролю жінки, не тільки як матері, але й як будівничого Української Держави. Якщо ми, матері, зуміємо виховати з нашої молоді незламних борців за Українську Державу, існування української нації забезпечене. При кінці закликала бесідниця матерів Маямської громади заохочувати дітей брати участь в житті нашої громади.

Після урочистої частини відбувся виступ молодечої громади.

Виступ розпочали маршем і піснею „Ой, там на горі Січ іде", і колективною декламацією „Ми є діти українські". Виконували: Роман і Богдан Венгльовські, Ліда, Надя і Ігор Остапюки, акомпаніювала на піяно Зоря Подубинська. Роман і Богдан Венгльовські виконалу на скрипці „Їхав стрілець на війноньку", „Стоїть гора високая" і „Взяв би я бандуру".

Деклямували: Ліда Остапюк: „Укр. Матері" — вірш Чайки: Богдан Венгльовський „Моя мама" — Підгірянки; Зоря Подубинська „Мій Рідний Край" Чупринки.

На закінчення програми Зоря Подубинська виконала на піяно „Думку", музика Присовського.

Треба подякувати Відділу СУА в Маямі, що при такому розпорошенні і незорганізованости, жінки подбали про те, щоб перед громадою виступили молоденькі обличчя і залунали свіжі юнацькі голоси. Молоденька молодеча громадка, як сподіваємось, розростеться і охопить всю молодь в Маямі, якої, на жаль, тут нема багато.

Присутня.

ВІСТІ З УКРАЇНИ

(За совєтською пресою)

„РОЗБАЗАРЮЮТЬ КОЛГОСПНУ ВЛАСНІСТЬ"

Про це пише М. Михно із колгоспу ім. 1 травня, Чигиринського району, Кіровоградської области, в „РУ" з 27 травня.

В правлінні нашої артілі засіли люди, які розпоряджаються громадським добром, як своєю власністю. Особливо їх ваблять колгоспні поросята — хто не попросить, нікому відмови немає.

Подав заяву об'їждчик Матвіївського лісництва С. Костевич з просьбою відпустити йому „одне поросятко народження 1952 року", і голова колгоспу В. Ключник, не питаючи нікого з членів артілі, наклав резолюцію: „Продати по собівартості".

Таким же способом придбали поросят по занижених цінаж член ревізійної комісії колгоспу Х. Полудень, його дружина О. Полудень, комірник М. Стукало та інші, всього 8 осіб. А щоб все було „по закону", той же член ревізійної комісії Полудень і завідуюча свинофермою Віра Ярова склали фіктивний акт, ніби поросят продали на колгоспному ринку.

Особлива честь припала вгодованій попелястій свині. Її уподобав дільничий міліціонер Химич. За розпорядженням Ключника 30 січня цього року був складений „акт на вибуття майна" з ферми, за яким Химич не доплатив колгоспові за свиню близько 1,000 карбованців.

Завідуючи Матвіївською зооветдільницею П. Балабушці сподобався „білоногий кабанчик, що недорозвинений". І от, 9-місячний „білоногий" незабаром вибув з колгоспної ферми. Ця операція обійшлася колгоспові в 900 з лишком карбованців, яких ветлікар Балабушка не доплатив до ринкової вартости кабана.

Дорослих свиней по занижених цінах голова колгоспу Ключник продав також директорові Мельниківської семирічної школи В. Станковому, директорові Полудніївської школи Л. Чубу та ряду інших.

Так, користуючись безконтрольністю з боку районних організацій, правління артілі розбазарює колгоспне добро. А пляну розвитку поголів'я свиней колгосп не виконує. У боргу перед державою артіль і по м'ясопоставках.

Держава контролює всіх і вся, але все ж таки йдуть нарікання на „безконтрольність з боку районних організацій. Але якби був достаток отих поросят і свиней, то й не треба б було „розбазарювати" колгоспні свині.

ВІДГУКИ ДНЯ

МОЖЕ Й ОСТАННЯ...

Признаюся — люблю її...

Отсу синьооку гарівницю, таку ласкаву і байдужу, таку палку як вогонь і холодну як лід.

Люблю її в першу чергу за її красу. Нема ради — такі ми вже від початку світу, хоч може це й не справедливе супроти жінок: передовсім фізична краса робить на нас враження...

Перший раз побачив я її минулого року. Стояла на п р и г о р б і, в товаристві кількох мужчин і розсипала срібний сміх. Була в чудовій зеленій сукні, що так тісно прилягала до її стрункої постаті. Світилося над зеленню її біле обличчя і блищали її сині очі.

А другий раз зустрів я її біля басейну, майже нагу, бо тільки в купелевому костюмі, як вигрівалася до сонця. Була тоді якась задумана, замріяна, всміхалася тільки кутиками пишних своїх уст і блукала прижмуреними очима по ясному небі. Високі груди раз-у-раз підіймалися від таємного зітхання, ех, коли б знаття, до кого!...

А третій раз була в білій шовковій сукні, ніби холодна й неприступна, але яка ж приманлива своїм зовнішнім холодом. Грали тільки самоцвіти — як її очі, і очі — як самоцвіти.

Довкола неї все і всюди — рій поклонників, кожний з похвалами, поклонами і готовістю служити їй.

І я!...

Хоч знаю добре, що ясний погляд не тільки для мене, що її срібний сміх не тільки до мене — все ж таки люблю її. Бо такі як вона — не створені для одного. Вони існують на те, щоб дати радість і щастя багатьом.

Потішаюся, що й мені також...

Скажуть мої знайомі: Друже! Твоє чоло поорали літа, твоє волосся побілили зими, а ти ще й сьогодні зітхаєш до жінок!

Відповім: Не до жінок, а до жінки!

Вона дає мені, те, що в моєму віці не так легко знайти: враження молодости.

Колись, у далекій степовій Балті, написала мені раз дівчина Ніна на дереві в саду: „Юність! Ти прекрасна як весна!"

Я не розумів добре того, бо був... юний.

Тепер, по довгих-довгих роках розумію це і відгуваю.

О, молодосте! Ти справді як весна!!

Тому не дивуйтеся, Шановні знайомі!...

Коли я є в товаристві тієї жінки, може й останньої в моєму серці, то мені здається, що вернулася моя молодість, як вертаються часом солодкі сни.

І стає мені легко на душі, і щезає пил, що пригнав серце, і розсвітлюються очі, пригаслі від мряки життя.

Тому нема дива, що люблю її.

Її — прекрасну „Союзівку"...

Галактіон Чіпка.

ЦЕСУС на конґресі француз. студентства

Центральний Союз Українського Студентства (ЦЕСУС) через свого делегата брав участь в днях 7-12 квітня ц. р. в Конґресі французького національного студентського союзу В Руен. В Конґресі взяли участь 240 делегатів французького студентства і гостей таких країн: ЗДА, Англії, Бельгії, Швайцарії, Югославії, Люксембурґу, округи Сари, Німеччини, Італії і представники екзильного еспанського і українського студентства.

Делеґат ЦЕСУС брав активну участь у працях комісії міжнародніх зв'язків та відвідував інші комісії. При цьому слід відмітити виступ на форумі комісії міжнародніх зв'язків французького студента-комуніста, який осуджував зовнішню політику УНЕ Франції за його прихильне становище і співпрацю з „українськими екзильними студентами" та виступав проти прийняття рішень міжнароднього конґресу студентів у Копенгазі, в яких, як він сказав, „до деталів вироблено рішення відносно студентів - утікачів". Він заявив, що всі копенгазькі постанови утотожнюються з промовою українського представника на початку конґресу, та що з того видно, що політика національного студентського союзу Франції йде на допомогу українським екзильним студентам в реалізації їхніх політичних цілей, якими вони звуть т. зв. „визволення України".

Делеґат ЦЕСУС використовував час на нав'язання тісних студентських зв'язків і брав участь в імпрезах поза нарадами.

„ПУСТИ МЕНЕ, МАМО, ДО ТАБОРУ..."

(Закінчення зі стор. 2-ої)

кінчився бурею і зливою. На порядку дня вечором мала бути ватра. Але ватри ми не збудували за погоди, не було й ріща готового. Сидимо у шатрі та думаємо як вийти із ситуації. Та гурток „Стріли", якраз тому що мав опінію (ще тоді напочатку табору), нетовариських і неприятельських, заходився будувати ватру і то таку приписову, що довго горить, збудовану в „криничку". Вони виконували своє завдання добровільно, в тайні, дарма що змучені і мокрі, бо ж всі ми решта таборовиків зачали думати про „Стріл" інакше. А запитайте їх — який момент, вони найбільш затямили із цього табору, напевне скажуть, що будова ватри.

А ось старша новачка Любця помагала чесати і мити своїх молодших товаришок, найбільше зарадна була у прибиранні кімнати „Зайчиків", але тому, що вона старшувала над рештою, не злюбили її товаришки. Взяли та й збунтувалися, самовільно випровадили ліжко Любці з-поміж ряду своїх та відокремили під вікно. Жаль і розчарування огорнув Любцю. Але Любця, що мала засвоєні потрібні новачкам навички і норми поведінки мусіла осягати щось більшого. Вона мала „стати вище понад..." уразу до „не надто добрих" новачок. Всі з виховниць були з Любцею і осуджували вчинок „Зайчиків", це додавало їй сили бути зрівноваженою і не плакати і скаржити і не сваритися. І вона не тільки на це здобулася. Ще й помагала далі в порядкуванні та в чесанні, хоч була заплакана нераз і сумна. „Зайчики" скоро зрозуміли свою помилку, „сокрушилися" і дуже потім перепрошували і Любцю і сестричок за не-новацьку свою поведінку.

Або Ярко, що тяжко провинившись супроти братчика і за кару спізнений у приїзді на табір, та не був допущений для складання проби. Здавалося, що ось-ось не стане в нього більше сили „бути добрим", але тримався, хоч мав багато навичок і належав з природи до тих збиточників, тяжких до ведення дітей. Витримав впродовж цілого табору, бо була умова між ним і виховницею, що весь час його обсервувала, що коли нічого поганого в його поведінці не зауважить, тоді буде переконувати братчика забути йому провину і дозволити складати пробу. Ярко перебув пробу в таборі, ту справді найкращу пробу, бо пробу своєї волі, поведінки, витримання у доброму. Дістав ступінь орляти і поїхав з табору з ім'ям доброго таборовика.

Тайна таборового співжиття, де кожний відчуває потребу працювати над собою, де так легко почувається, хоч і зо всіх боків обмеження свободи діяння і де так багато радости дає життя, полягає в тому, що дітвора і молодь відокремлена від посторонніх впливів бачить і світ і життя з іншого боку, ставиться їй перед очі тип ідеального пластуна і в кожному моменті, при кожній нагоді, в кожній життєвій ситуації під час таборування спонукується його діяти так як той ідеальний добрий пластун. А коли переживе радість із почуття своєї „ліпшости", тоді якже хочеться змагатись за нові осяги.

У зв'язку із таборами Пласт зв'язує свої великі виховні пляни. Але, щоб ці пляни Пласт міг реалізувати треба вашої допомоги, батьки, вашої співпраці, розуміння основних напрямних нашої праці. Що загал громадянства доцінює Пласт, є на це докази. Жертвенність громадянства на закупно Пластових Домів, площ і будинків під табори свідчить про це. Йде ще про те, щоб громадянство та зокрема Батьки співпрацювали з нами ще у тих невидних для ока, але преважливих справах створювання щоденної виховної атмосфери в домах, в громадських організаціях, у цілому нашому житті. А то буває, що на табір не посилають батьки дітей тому, що там більшість католиків, мовляв, загроза для збереження дітей у православному обряді, або навпаки, Та чи тільки це?! На жаль, нема місця тут над цим довше спинятися.

Майте довір'я до нас, пластових виховників, Батьки нашої пластової молоді та дітвори. Не міститься у системі пластового виховання, ані позбавлення вашого впливу на дітей, ані виховування ваших дітей на загорілих партійців, ані на нездорових фанатиків вузької мети. Якщо фанатиків, так правдивих християнських чеснот, вірних дітей свого народу та конструктивних одиниць у суспільствах серед яких ми живемо.

ПРИЇЖДЖАЙТЕ НА СОЮЗІВКУ!

Вакаційний сезон на цій чудовій відпочинковій оселі Українського Народного Союзу почався частинно вже з початком червня, а новний сезон після святочного відкриття в днях 4-го і 5-го липня.

За дальшими інформаціями пишіть: UKRAINIAN NAT'L ASS'N ESTATE, Kerhonkson, N. Y., або телефонуйте: Kerhonkson 8105.

ДЛЯ ВІДМІЧЕННЯ 10-ої РІЧНИЦІ ОСНУВАННЯ I УКР. ДИВІЗІЇ УНА
та 9-ої річниці баталії під Бродами
БРАТСТВО КОЛ. ВОЯКІВ I У.Д. УНА
— влаштовує —
В ТОРОНТО
в днях 18. і 19. липня 1953
ЮВІЛЕЙНУ ЗУСТРІЧ
Дивізійників ЗДА й Канади з Українським Громадянством.
Ювілейна Зустріч розпічнеться в суботу, 18. липня ц.р.
РЕПРЕЗЕНТАЦІЙНОЮ ЗАБАВОЮ
полученою з атракційними мистецькими виступами.
В неділю, 19. липня ц.р. відбудуться на площі бр. Гуменюків **ЮВІЛЕЙНІ ВРОЧИСТОСТІ** та товариські розваги.
До якнайчисленнішої участи в Ювілейній Зустрічі запрошує все Українське Громадянство.

Ювілейний Комітет
Братства кол. Вояків I У.Д. УНА

ДО ВСІХ УКРАЇНЦІВ!

Приступаємо до видання
„ПРОВІДНИКА"
про
УКРАЇНЦІВ В З'ЄДИНЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ
англійською мовою.

Ми маємо намір доказати широкому загалові, що американські громадяни українського походження займають визначні становища в усіх ділянках тутешнього суспільного життя.

Під теперішню пору живе в З'єдинених Державах Америки повище одного мільйона українців, які мають свої національні організації, церкви, школи, наукові установи, кілька тисяч українських інтелектуалістів і професіоналів. Багато українців завершило свою освіту в американських каледжах і університетах. До їх числа треба додати ще й тих інтелектуалістів, що змушені були покинути рідний край по другій світовій війні і тут включились у суспільне і громадське життя в численних громадах, щоб стати на службу свому власному народові й З'єднаним Державам Америки.

„Провідник" обіймає біографічні дані (часто з фотознимкою) українських професіоналів і бизнесменів, визначних громадських діячів, церковних достойників, виховників та всіх тих, що мають значення, як серед українців так і серед американських чинників.

Надіємося, що „Провідник" згодом стане повним реєстром усіх визначних українців — провідних громадян на всіх ділянках публичного, суспільного, товариського та інтелектуального життя.

Ми переконані, що „Провідник" сповнить своє завдання і зробить добру прислугу нашим читачам. Він певно розбудить до себе заінтересування широких кол нашого громадянства.

Залучуємо до цього взірцевого листка контракт з визначенням ціни за кожну величину.

При замовленні просимо виповнити контракт, залучити до нього текст (Вашу біографію, дані про Вашу організацію, товариство, установу, чи бизнесове оголошення). Текст просимо подати англійською мовою.

Збирачам замовлень даємо 10 відсотків рабату.
Належитість за оголошення платна по виданню книжки.

ADVERTISEMENT AGREEMENT
with
Carpathian Star Publishing Co.
Publisher of GUIDE to UKRAINIANS IN THE U.S.A.

The undersigned hereby agrees to advertise in the GUIDE to UKRAINIANS IN THE U.S.A. to be published, and in consideration for such an advertisement hereby agrees to pay the sum of .... ($), for ....
Signed .... (L. S.) Solicitor ....
Advertiser

Advertisement Rates: Full page $40.00; ½ page, 1 column $25.00 ¼ page, 1 column $15.00; 1 inch, 1 column $3.00. Rates for larger space upon request. Payments to be made upon publishing of book. **Please, attached advertisement copy in English.**

Замовлення висилати на адресу:
CARPATHIAN STAR PUBLISHING CO.
P. O Box 1169, Church St. Sta., New York 7, N. Y.

Лист до Перемишляків...

(Перед З'їздом Перемишляків 4-го липня ц. р. в Ню Йорку).

Я знаю, Дорогі Отці Катехети, Панове Директори, Професорки та Професори, під протекторатом яких ми робимо З'їзд, та й Ви Дорогі Товаришки й Товариші, які розсіяні по широкому світі, що Вам 4-го липня ц. р. буде прикро, дуже прикро й важко на душі, що Ви не з нами.

Вірте — не менше прикро буде нам, що ми не разом. Будемо того дня радіти, але будемо й сумувати.

Ви Дорогі Отці Професори Катехети: Отче Генеральний Вікаріє Голинський в далекій Німеччині й Ви Отче Професоре Калиняк, хоч на вільній землі Вашингтона, але в далекому Міннеаполісі, будете особливо боліти, Вас повіривших та інженерів наших молодечих душ, що виконали своє завдання віддаючи й спокійні за те перед Богом і рідним народом, не буде між нами. Та ми певні, ми віримо в те, що того дня Ви будете гордливо молитись за нас і за успіх наш замученний Народ.

І Ви, Дорогі Товаришки та Товариші в далекій Африці — Бен-Метері, Бельгії — Льєжі, Лондоні, Торонті, Флориді й ген по всіх усюдах, будете терпіти душевно.

А чи гадаєте, Дорогі, що того дня будемо сумувати тільки ми? Подивіться: По подвір'ю наших шкільних заведень буде блукати задума, будуть сумувати за нами рідні мури наших заведень, буде тужити й плакати за нами цілий Перемишль, бо не буде чути нашого юнацько-безжурного сміху, що десь пропадав в розмріяному повітрі. Буде врешті сумувати за нами вся Перемиська Земля, що нас виростила й пустила на життєву боротьбу.

Будуть безмірно сумувати опущені могили наших Дорогих Директорів і Професорів. Всі вони будуть сумувати того дня. Їхній дух буде вітати над нами, як наші гадки над ними й буде благословляти на дальшу життєву боротьбу.

Розбиті, розсіяні, мов осінне листя, по всьому світу, ми знову зібрались разом. Правда, не всі, але за те правда — духово всі. Вірте нам, що коли ми на суспільно-громадсько-політичному відтинку порізнились, так наші приготування до того З'їзду проходили в братській атмосфері. Мури, що випустили нас, пригадали, що ми діти одної матері, що йдемо до спільної цілі. Вони сказали нам забути за все, бо пригадали, що ми сиділи на одній шкільній лавці й зрадників між нами не було.

Якщо така атмосфера запанує між нами по З'їзді, то ми своє завдання виконаємо знаменито.

А Вам, наші дорогі шкільні заведення, тобі Перемишле, Перемиська Земле з Посянням і Лемківщиною включно, принесемо в дарунок, щоб Ви за нами не банували: Альманах, щоб свідчити перед світом і лукавими сусідами, що ми з Вами нерозривно по кінець нашого туземного життя.

Привіт Вам, щиро-сердешний привіт від нас з'їздовців, Дорогі Отці Катехити, Дорогі Панови Директори, Професорки, Професори й Вам Дорогі Товаришки та Товариші!

Запевняємо Вас, про нікого не забудемо. Згадаємо всіх: тих, що по всьому світу розбрились і тих, що в крутіжі воєнної хуртовини загибились, або наложили своїми буйними головами за краще Завтра рідного Народу!

До побачення в рідному Перемишлі!

Петро Ямняк.

ПРАЦЯ

Потрібно на працю мужчин і жінок:

МАШИНІСТІВ МАШИНОВИХ ОПЕРЕЙТОРІВ ЛЕГКА МОНТУВАЛЬНА ПРАЦЯ.

Добра платня, платні вакації й свята.

Голоситись:

COMFORT SPRING CORPORATION
Baltimore 31, Maryland

ДРУКАРНЯ „ДНІПРО"
77 East — 8th Street
New York, N. Y.
пошукує
ДРУКАРЯ (ПРЕСМЕН).
Винагорода після договорення.

В справі відшкодування колишнім ост-арбайтерам

Міжнародня Федерація Політв'язнів, з якою ДОБРУС в ЗДА співпрацює, звернулась до Головної Управи ДОБРУС-у з таким:

1. Вонський уряд Західньої Німеччини (Аденауера), приймаючи претенсії на сплату відшкодування колишнім політв'язням німецько - нацистських концтаборів, приймає також претенсії на сплату компенсації різниці заробітньої платні, що в часи панування нацизму в Німеччині існувала в німецькій господарці між німецькими та чужинецькими робітниками, трактованими як „унтерменші", отже й колишнім „остарбайтерам".

2. Міжнародна Федерація Політв'язнів в Ню Йорку запросила одного видатного фахівця - адвоката, що має вести справи окремих осіб претендентів на одержання такої компенсації. Оскаржувачі, претенденти на одержання такої компенсації, мусять довести свої права в цій справі відповідними документами.

3. ДОБРУС в ЗДА мусить подати до Міжнародньої Федерації Політв'язнів в найближчий час відомості про осіб свого членства, що вже подали або мають подати такі претенсії до відшкодування чи компенсації.

У зв'язку з цим, Головна Управа ДОБРУС-у цим шляхом звертається до свого членства — колишніх політв'язнів чи робітників в ролі „унтерменшів" німецького нацизму — з проханням:

1) В найближчий час, не пізніше 10—15 липня ц. р., повідомити ГУ на адресу: DOBRUS, P. O. Box 29, New York 9, N. Y., хто з колишніх політв'язнів німецько-нацистських концтаборів і на яку адресу вже подав заяви на згадане відшкодування.

2) Хто диспонує відповідними документами й збирається подати претенсії на компенсацію різниці в заробітній платні, як колишній робітник — „унтерменш" німецько - нацистської господарки.

Головна Управа ДОБРУС-у в ЗДА.

ВАКАЦІЇ

УВАГА! УВАГА!
Хто бажає відбути літні ферії на свіжому воздусі в гарній підгірській околиці ХАЙ ЇДЕ ДО
"STUYVESANT FALLS HOTEL"
Stuyvesant Falls, N. Y.
Phone: Kinderhook 5-5471
Кімнати та харч по уміркованих цінах. Купіль та ловлення риб у місцевій ріці. Місцевість положена недалеко пластової оселі в Іст-Четем.
Властителі: Гнат Баранюк і Михайло Краснюжин

PARK VIEW RESTAURANT
Ресторан при Евені
151 Avenue A
New York 9, N. Y.
Наша спеціяльність українські страви.
Martin L. Syczyk
властитель.

ДИРИГЕНТА—ДЯКА
приймє українська православна парафія Св. Вмч. Димитрія в Картерет, Н. Дж. Платня згідно з умовою. Сподіваним уважного трактування обов'язків зокрема щодо школи, діточого й старшого хору. Праця може початись від половини липня, або від 1 серпня. Хто негайно зголоситься, тому буде задержане мешкання. Зголошення надсилати до:
ST. DEMETRIUS UKRAINIAN ORTHODOX CHURCH
641 Roosevelt Avenue, Carteret, N. J.

КНИЖКИ—ЖУРНАЛИ
Іван Франко
КАЗКИ
Книжка для дітей з образками. Ціна 25 ст. (Присилати в листі поштовими марками). W. MAGUN, Post Office Box 361, Cooper Station, New York 3, N. Y.

ВАКАЦІЇ НАД ОЗЕРОМ
BUDD LAKE, N. J. в гарній околиці, з харчем або без. По інформації кличте:
Mrs. PAULINE MAKAR
BUDD LAKE, N. J.
Netcong 2-0212-R

КОЛИ СТРАЖДАЄТЕ ВІД БОЛІВ У МУСКУЛАХ, ТО НЕ ЗАБУДЬТЕ ЦЕ ПРОЧИТАТИ
Кожний суглоб і кожний мускул може стати джерелом болісних страждань. Ноги, коліна, руки, лікті, крижі, шия й пальці — коли вони болять, спричиняють дошкульні муки, про які тільки ви, що страждаєте, можете знати. Але ось добра новина для вас у повідомленні тих, що вже пробували ANTRO formula для полегші в цих болях.
Багато з тих, що думали, що вже ніколи не будуть сміятися, радісно повідомляють, що їхні болі зникли після перших кількох доз цих чудових ліків. Тож нащо непотрібно страждати, коли й ви можете дістати допомогу. Виріжте цю вирізку до KINGSLY CO., Dept. 13, Box 415, Peekskill, N. Y., а тоді дістанете два пакунки цього чудового ліку ANTRO FORMULA (звичайна ціна $6.00) відворотною поштою. Читачі цієї газети мають заплатити поштареві тільки $5.00 (крім поштової оплати C.O.D.). Але спішіть поки ANTRO ще можна набути.
Ім'я ____
Адреса ____
Місто ____ Стейт ____

Спорт

„ЛЕВИ" — „БРУВЕРС" (Мілвокі) 6:2 (4:0).

Шікаґо, 21. 6. 1953.

Склад: Касіян, Зарицький, Тишенко, Пундор, Андрушко, Кузик, Маркевич, Куляс, Коханюк, Дахнівський, Куцан (Гладкий, Скочиляс).

Ворота: Коханюк 2, Маркевич 2, Дахнівський 2.

Гра: Після однохвилинної мовчанки, присвяченої жертвам голоду на Україні — почались мистецькі змагання, що закінчилися високою і зовсім заслуженою перемогою „Левів" у відношенні 6:2. Властиво вислід повинен був бути „до зера" і значно вищий, бо „Леви" дали „Мілвокійцям" справжню силу й красі, а підкінець робилекцію футболу, регабілітуючи до певної міри недавно 4:1 програну в Мілвокі в змаганнях за аматорську чашу. Специяльно напад, реабілітували М. Дахнівським, заграв концертово. — Але, коли на 70 хвилині трапився зовсім непотрібний інцидент (до речі спровокований Андрушком), що коштував нас двоє воріт (одні з карного) — гра замітно втратила на силі й красі, а підкінець робилась навіть враження охлялої та вимученої. Факт цей слід навести вже хочби тому, що належно доказати, як нетактовна поведінка одного змагуна, може здеґустувати цілу дружину та відємно відбитися на її продуктивності. Прикро тільки, що це трапляється змагунові, який рахується сьогодні філяром дружини.

Роман Дублянин.

СКІНЧИЛИ ВІЙСЬКОВУ АКАДЕМІЮ ПЕРШІ КАДЕТИ-БЛИЗНЮКИ

Це перший випадок в історії Військової Академії в Вест Пойнті, що два близнюки скінчили одночасно школу. Вони сини полковника Мек-Ґреґора, який походить із старої військової родини і тепер живе в Кармелі в Каліфорнії. Вони народилися 1931 року, жили в Японії, де ходили до школи, а пізніше в різних місцях ЗДА. Досі ці близнюки жили разом, але тепер вони мусітимуть розлучитися, бо Боб Рой призначений до Сигналізаційного відділу, а його брат Томас до піхоти.

КОЛИШНІХ ДІ-ПІ,
що перебували в ТАБОРІ ім. ЛИСЕНКА (ГАНОВЕР)
ласкаво прошу повідомити про свою адресу.
Писати до:
Mr. B.B. General Delivery,
LAKEWOOD, N. J.

ФРАНК ФЕДИШИН,

народжений 15. травня 1888 р., помер 25. червня 1953 р.
Тіло Покійного перебуває в Похоронному заведенні П. Яреми — 129 Е., 7. вул. в Ню Йорку.
Покійний осиротив жінку Терезу Федишин, дві дочки: Юліно Бундас і Френсіс Стасюк, зятя Волтера Стасюка й дві внучки: Маріо-Іванну й Варвару-Анну.
Похорон на цвинтарі св. Івана відбудеться в понеділок, 29. червня 1953 року, о год. 9.

Горем прибита РІДНЯ.

Up to $5000 protection against POLIO, CANCER and 9 other dread diseases

ONE POLICY COVERS POLIO CANCER AND

LOW RATES
INDIVIDUAL Annual Premium $7.50 — FAMILY $15.00
POLIO and 9 LISTED DISEASES ONLY
INDIVIDUAL Annual Premium $5.00 — FAMILY $10.00
POLIO ONLY
2 Years Premium
INDIVIDUAL $5.00 — FAMILY $10.00

Spinal Meningitis
Scarlet Fever
Encephalitis
Tularemia
Diphtheria
Tetanus
Smallpox
Leukemia
Rabies

IMMEDIATE COVERAGE

Phone or Write
WILLIAM CHUPA
33 St. Mark's Place
(8th Street)
New York, N. Y.
ORegon 4-5340

Рак, дитячий параліч (поліо) і дев'ять інших жахливих недуг тепер можна забезпечити новим полісом нашим здоров'я "THE AMERICAN PROGRESSIVE HEALTH INSURANCE CO., of NEW YORK".
Поліс забезпечує на $5.000 й оплачує лічницю, лікарів, операторів, доглядачок, а також різнородні ліки, перелив крови, залізні легені, ортопедичні приладдя, перевіз та пов'язані з цим надзвичайні видатки.
Поліс доступний для окремих осіб, як і родин.
Родинний поліс охоплює чоловіка, жінку, й неодружених дітей від одного місяця до 18 років життя. Важливість забезпечення відразу після виставлення поліса для поліо й після 15 днів для інших недуг. Ці недуги, окрім рака ще такі: шкарлятина, віспа, дифтерит, лукемія, запалення мозку, сказ, правець й туляремія.
Вплати дуже низькі. $7.50 річно або 75 центів місячно. Родинне — $15 річно, або $1.50 місячно.

COMPLETE AND MAIL COUPON
FULL NAME ____ AGE ____
ADDRESS ____ OCCUPATION ____
CITY ____ ZONE ____ STATE ____

ЗНАНИЙ ЕВРОПЕЙСЬКИЙ ЮВЕЛІРНИЙ МАГАЗИН
Kars Jewelers
Властитель ОЛЕКСАНДЕР БРАНДТ
218 E. 14th St. (поруч з кінотеатром Jefferson)
New York 3, N. Y. Tel. GRamercy 3-5875
Годинники найрізніших відомих швайцарських марок.
ПРЕДСТАВНИЦТВО ГОДИННИКІВ:
OMEGA — LONGINES — DOXA — CYMA;
ОКРІМ ТОГО НА СКЛАДІ Є PAUL BUHRE, TISSOT й інші.
НАПРАВА НАЙСКЛАДНІШИХ ГОДИННИКІВ.
МАЄМО ІМПОРТОВАНІ З ШВАЙЦАРІЇ ЧАСТИНИ.
ТАКОЖ ВИКОНУЄМО УСІ НАПРАВКИ ГОДИННИКІВ.
Всі направки провірюється на electronic watch master mach.
ПИСЕМНА ҐАРАНТІЯ НА 1 РІК.
НАПРАВА, ПЕРЕРІБКА І ЗАМОВЛЕННЯ
на ювелірні вироби зі золота, плятини й срібла.
НА СКЛАДІ Є У ВЕЛИЧЕЗНОМУ ВИБОРІ:
брилянтові перстені, ковтки, браслети, ланцюжки, хрестики.
Шлюбні перстені з червоного золота вагою 14—18 каратів.
НИЗЬКІ ЦІНИ.
Слухайте нашу радіопередачу в неділі від 8 до 9 ранку.
В п'ятницю від 7 до 8 веч. Передачі F.M.-92,3 мегациклів.
В суботи від 1 до 2 дня на станції WHOM 1480 кс.
Розмовляємо по-українському.
Бажаючим, усі товари продаються на сплату до 18 місяців.
Звертайтеся до п. Олександра БРАНДТА.
Всю працю виконуємо в нашій робітні на місці

СТІНСОН
STINSON records
УКРАЇНСЬКІ ГРАМОФОННІ ПЛИТИ
ГАРНИЙ ДАРУНОК ВАШИМ ПРИЯТЕЛЯМ І РІДНИМ
ПОВНУ ОПЕРУ **„НАТАЛКА ПОЛТАВКА"**
насипану в КИЇВСЬКІЙ ОПЕРІ
награну на 17-ох нерозбивальних платівках у DE LUXE виданні, в скірянному альбомі.
МОЖНА НАБУВАТИ ВІД 20-го ЛИПНЯ.
Просимо замовляти вже тепер.
ОБМЕЖЕНИЙ НАКЛАД
ПРОДАЄТЬСЯ ТІЛЬКИ НА ЗАМОВЛЕННЯ ЦІНА $15.00
МИ МАЄМО НАЙБІЛЬШИЙ ВИБІР УКРАЇНСЬКИХ І РОСІЙСЬКИХ ГРАМОФОННИХ ПЛИТ.
Постачання по всіх країнах світу. Домагайтеся повного безплатного каталога плит СТІНСОНА в найближчій крамниці, або пишіть за ними до:
UNION SQUARE MUSIC, Inc.
27 UNION SQUARE WEST, NEW YORK 3, N. Y.

ЮВЕЛІР
CHARLES & CHARLES
191 Ave. B, Corner 12th St.
New York 9, N. Y.
Telephone: CA: 8-1889
Годинникар і ювелір від 1905 р. Агенція на гарні швайцарські та американські годинники та біжутерію. Всю працю виконується у власній робітні. Один рік гарантії.

УВАГА! Повідомляю всіх моїх Друзів, Приятелів і Клієнтів, що з 20. червня ц.р. моя адреса буде така:
GEORGE TYSZCZENKO PUBLISHING CO.
39 E. 7th St., New York 3, N. Y.

ПЕРЕПЛЕТНЯ
Гарна обгортка прикрашує і зберігає книжку! Усі українці міста Ню Йорку і околиць звертаються лише до
ПЕРЕПЛЕТНІ РОМАНА ПЕЛЕХА,
125 E. 4th St. New York 3, N. Y.
Tel. GR. 5-8406
Оправляємо дешево, солідно і швидко усякі книжки і брошури в пінполотно, полотно і шкіру. Маємо досвід в переплітанні церковних книжок: Євангелій, Апостолів, Молитовників й ін. Замісцевим, поладнуємо поштою!

ТЕПЕР ПОРА ЗАПИСАТИСЯ НА КУРСИ САМОХОД. МЕХАНІКІВ І КУРСИ ЇЗДИ

GR. 7-8951
КУРСИ МЕХАНІКІВ КУРСИ ЇЗДИ АВТАМИ
Постараємося для Вас про ергзамін Лайсенсу. Наші учні дістають диплом. Помагаємо в одержанню праці. Інструкції в українській і англійській мовах. КУРСИ ДЕННІ, ВЕЧІРНІ І НЕДІЛЬНІ. Інструктори фахівці. Залож. в 1916.
L. TYCHNIEWICZ, директор
METROPOLITAN AUTO SCHOOL
155—2nd Ave, близь. 10th St. NEW YORK CITY

EVergreen 3-4450
FILL YOUR BINS NOW
Spring Prices In Effect
MAPLE Coal & Coke Co.
anthracite FUEL OIL bituminous
OIL BURNERS
SALES & SERVICE
72-74 Box Street
BROOKLYN 22, N. Y.
Федько Кудлак.

ІВАН КОВАЛЬЧИК
FUNERAL HOME
COMPLETELY AIR CONDITIONED
Занимається похоронами в стейті NEW JERSEY
Ціни приступні для всіх. Обслуга чесна і найкраща. У випадку смутку в родині кличте нас в день чи в ночі:
JOHN KOWALCHYK
129 GRAND STREET, cor. Warren Street,
JERSEY CITY 2, N. J.
Tel. HEnderson 4-5131

ІВАН БУНЬКО
УКР. ПОГРЕБНИК
Звичайне погребання по ціні так низькій як $150
Обслуга чесна і найкраща

JOHN BUNKO
Licensed Undertaker & Embalmer
437 EAST 5th STREET
New York City
Dignified funerals as low as $150.
Telephone: GRamercy 7-7661.

ЧЕРЧЕ
28.6.53.

УКРАЇНСЬКА ФУТРЯНА РОБІТНЯ В НЮ ЙОРКУ
Roman KUSSOFF
1420 AVENUE OF AMERICAS (2nd Floor)
(між 58 і 59 вул.)
NEW YORK CITY
Коли задумуєте справити нове футро, перемоделювати, направити, або дати до схову, так порадьтеся в цій справі з досвідченим скірником **Романом Кузевом.** Він напевно подбає, щоб ваше футро, джакет чи ковнір були зроблені по найновішим фасонам, солідно та з найкращих матеріялів.
Ціни приступні.
Інформації на телефон: PLaza 9-4238.

ВУЙКІВ і КОПЕЦЬ
ЗНАНА УКРАЇНСЬКА КУШНІРСЬКА ФІРМА
виконує на замовлення елеґантні футра.
Найновіші фасони і досконалий ґатунок шкурок — це запорука задоволення нашої клієнтелі.
ПРОСИМО ЗАЙТИ І ПЕРЕКОНАТИСЬ!
Переробляємо всякого роду футра, — жакети, нагортки й подібне.
Адреса фірми:
WUJKIW & KOPIEC, INC.
111-115 East 7th Street, New York 9, N. Y.
(Між 1-ою й „A" Евнями).
Телефон: SPring 7-8710
Крамниця відчинена кожного дня від год. 9 ранку до 7:30 вечора, — а у четвер до год. 9 вечора.

УВАГА! ГРОМАДЯНИ!
DUNLEY HAT SHOP
14 ST. MARK'S PLACE, NEW YORK, N. Y.
має на складі НОВІ КАПЕЛЮХИ по найнижчій ціні, — соломяні, від $1.95, вгору та з панами.
Дальше пригадуємо, що маємо відділ МУЖЕСЬКОЇ ҐАЛЯНТЕРІЇ, а саме: великий вибір першої якости сорочок з короткими рукавами, знаної марки: "JAY-SON" від 1.35 вгору, доцевики, краватки, шкарпетки, паски, купелеві одяги і т. п. Просимо зайти і переконатись про високу якість матеріялу та низьку фабричну ціну! Говоримо по-українськи.
Слухайте наші оголошення по радіо-програмі п. Мельника кожної неділі між 7—8 год. рано на хвилях 1480, (станція WHOM).
Отворено щоденно до 8:30 веч., в п'ятниці і суботи до 10:00.

DUNLEY HAT SHOP
14 ST. MARK'S PLACE (Іст. 8. вул. Bet. 2 — 3 Ave.) NEW YORK, N. Y.

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Занимається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і околиця
Контрольована температура. Модерна каплиця до ужитку даром.
PETER JAREMA
129 EAST 7th STREET,
NEW YORK, N. Y.
Tel.: ORchard 4-2568

Якщо Ваша душа рветься до Львова,
Замовте собі Ювілейний Збірник В-ва „ЧЕРВОНА КАЛИНА"
„НАШ ЛЬВІВ"
Там найдете часткове заспокоєння Вашої туги.
Збірник присвячений 700-літтю його існування.
Двокольорова обгортка. — 216 сторін друку.
ЦІНА $3.00
Замовляти:
"SVOBODA", P. O. Box 346, Jersey City 3, N. J.